

EL TRACTAMENT DE LA FIBROMIALGIA

El procés per arribar a ser «exfibromiàlgic»

Alfred Blasi i Maria Àngels Mestre van ser diagnosticats com a fibromiàlgics, però han aconseguit superar la malaltia

N. SERRET / Tarragona
 ● Alfred Blasi i Maria Àngels Mestre han publicat recentment un llibre cadascun on expliquen com han aconseguit ser *exfibromiàlgics*. Tots dos asseguren que la

malaltia té cura. Cadascun, però, l'ha assolit d'una manera ben diferent: Alfred Blasi a través d'un compost elaborat per ell mateix que conté la proporció adequada d'elements per suplir les mancances

que tenien les seves cèl·lules musculars i que actualment també fan servir esportistes d'elit. Maria Àngels Mestre, en canvi, va passar per un procés de comprensió sobre com havia desenvolupat la malaltia a

través de la medicina holística, fins que va superar-la amb una aturada en la seva activitat laboral, un canvi en l'estil de vida, que inclou el consum d'aliments biològics i macrobiòtics, i aprenent a dir «no».

«Si no se sap res de la malaltia, no es pot dir que és incurable»

N.S. / Reus

● Una de les seves màximes és que no s'ha de tirar la tovallola a l'hora de buscar una curació a la malaltia. Ell va iniciar una investigació gairebé en solitari després que els metges li afirmessin que la fibromiàlgia és incurable. Alfred Blasi es resisteix a acceptar l'afirmació perquè defensa que d'una malaltia sobre la qual no se'n sap gairebé res, «no se'n pot dir que és per sempre». Amb aquesta premissa va començar a estudiar-se a ell mateix, intentant esbrinar l'origen de la fibromiàlgia, utilitzant «la lògica i descartant tot allò que no podia ser», com es fa en la seva professió, la d'informàtic.

A més, va amarar-se dels llibres de medicina per entendre les reaccions químiques del cos. D'una banda, sabia que la malaltia acostuma a aparèixer després d'un detonant, com ara un sobreesforç físic, una infecció vírica o bacteriana, que era el seu cas, un estrès continuat en el temps o un procés angoixant puntual. Aquestes situacions fan que es produeixi «una pèrdua d'elements químics continguts en la sang que es recuperen de la dieta o de les cèl·lules musculars», detalla. I aquest és el punt clau de la seva investigació: el preparat «conté tot allò que ha de tenir una cèl·lula muscular sana», bàsicament sodi, calci, potassi i magnesi, segons detalla el mateix Alfred Blasi, nascut a Arbúcies però resident a Reus. Que les cèl·lules dels músculs no continguin les proporcions correctes dels elements que necessiten fa que la transmissió dels estímuls sigui incorrecta i consegüentment provoqui dolor. Aquest dolor no permetia a Blasi ni tan sols fer les activitats bàsiques de la vida diària, com ara conduir, vestir-se i finalment caminar. El dolor va aparèixer l'any 96 fins que tres anys més tard va entrar en la pitjor fase, per la qual cosa va obtenir la invalidesa. No va voler conformar-s'hi i malgrat que va trigar dos anys més a sortir-se'n, el preparat que va elaborar a base d'assaig i error, i que va denominar Recuperat-ion va fer que en catorze mesos ja no tingués cap símptoma de la malaltia. En el certificat de Salut on se li retira la condició d'invalidesa hi figura que està «curat». Després de reincorporar-se progressivament al món laboral, ara és el cap del centre de control del centre d'empreses municipals de Reus.

Però el camí fins a la normalitat no ha estat fàcil. Blasi relata el rosari de metges i teràpies alternatives per les quals va passar, la incomprensió i fins i tot «maltractament» que va viure durant els pitjors anys de la malaltia que descriu en el llibre *Mi lucha contra la fibromiàlgia*. Diu que vol ser un «punt i final» a tot allò que ha viscut. Tot i les amargors de l'experiència amb la malaltia, n'extreu de positiu el que en va resultar de gairebé haver tocat fons: el preparat que actualment es comercialitza a més de 150 països. Blasi va vendre la patent amb una única condició: que els diners que li pertoquen de les vendes, un 28%, es dediquin a la investigació muscular. Així, diversos hospitals catalans investiguen l'efectivitat del producte en pacients. «Diuen que funciona», diu Blasi, però encara passaran com a mínim deu anys fins que es pugui donar el vistiplau per ser receptat si es demostra clínicament eficaç.

Alfred Blasi a la plaça Peixateries Velles de Reus. / J.F.

«És una malaltia emocional. Si l'entens, és fàcil sortir-se'n»

N.S.

● Als 11 anys ja tenia dolor cervical; als 30, còlon irritable; als 38, insomni; als 50, angoixa i, després, dolor generalitzat a tot el cos. Tots els metges a qui va acudir a explicar-los els seus símptomes coincidien amb el diagnòstic: tenia fibromiàlgia. «I jo sabia que la fibromiàlgia tenia l'etiqueta de crònica», relata Maria Àngels Mestre, però es resistia a resignar-s'hi. A més, relata que va tenir la «sort» que les persones del seu entorn no l'entien, de manera que va decidir que volia sortir-se'n.

Per aquest motiu, va recórrer consultes de metges i més metges, homeòpates i acupuntors, fins que va tenir coneixement de l'existència de la medicina holística, que va ajudar-la a entendre com havia arribat fins a aquell punt. Per a Maria Àngels Mestre, la fibromiàlgia és «una malaltia emocional». A grans trets, defensa que els símptomes de la fibromiàlgia es manifesten al final del procés de la malaltia, que es produeix per «la repressió de l'acció». Mestre s'autodefineix com una «falsa submissa i obedient, però rebel de cara endins», ja que feia allò que els altres esperaven «perquè necessitava la seva aprovació». A través de la medicina holística va iniciar un treball per comprendre el que li passava i també com repercutia sobre el seu cos. Segons aquest tipus de medicina, «s'ha d'entendre l'home no només com un cos físic, sinó com moltes parts que conformen un tot», comenta Mestre, i detalla que aquestes parts són «el vehicle emocional, el mental i l'etèric, que és el contenidor de l'energia vital». Reprimir les accions que un vol fer fa que l'energia que ha quedat al cos provoqui tensió a totes les parts del cos i desemboqui en dolor, segons l'autora del llibre *Parlem de fibromiàlgia. Jo l'he guanyada, tu també pots*, que hi afegeix que «l'emoció se'n va al fetge». Aquesta víscera «regula i controla», al seu torn, «la musculatura, els tendons, els lligaments, la vista, l'oïda i les artèries i les venes». Aquesta informació és la que li ha proporcionat la medicina holística, que esgrimeix arguments força diferents de la medicina tradicional a l'hora d'explicar la fibromiàlgia.

Un cop identificat el problema al fetge, calia «desintoxicar-lo». Per tal de regenerar el fetge, Mestre va començar a consumir aliments només biològics i macrobiòtics. I «els símptomes desapareixien». Però els canvis en una part de l'estil de vida van anar acompanyats d'altres: «Has d'acceptar que la malaltia forma part de tu perquè l'has generat tu.» Per aquest motiu, «el primer pas és saber dir 'no' sense sentir-te culpable quan alguna cosa no et fa il·lusió ni et convé». Aquesta arquitecta barcelonina argumenta que la fibromiàlgia està més vinculada a la dona perquè està més reprimida. Ara ha decidit estendre la seva descoberta personal no només a través del llibre, després de la publicació del qual ha rebut «un continu de trucades», sinó també impartint tallers. Hi treballa la respiració i la relaxació, explica als alumnes la filosofia que porta a comprendre la malaltia i els proposa un canvi d'hàbits, en l'alimentació i en l'estil de vida, proposant-los una aturada per desfer-se de l'estrès.

Maria Àngels Mestre, a La Capona de Tarragona. / J.F.

PUBLICITAT

IG Tel. 977 76 25 05

IGNIFUGACIONS GENERALS

Protecció passiva contra el foc

821796846527

SEGELLATS D'INSTAL·LACIONS RESISTENTS AL FOC

www.bristol2000.com